

Чырвоная Зьмена

№ 164 (1433) СУБОТА, 18 ліпеня 1931 г.

ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА РА- БОЧА-СЯЛЯНСКАЯ МОЛАДЗІ

Орган ЦК і Менгаркому ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСІ:

1 месяц	30 коп.
3 месяца	90
6 месяцев	1 р. 80
1 год	3 р. 60

АДРАС РЕДАКЦИИ:
Менск, вул. Нарла Маркова, 38
Телефоны: редактора—7-25,
секретаря—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсомольская 25, телеф. 4-903.

ГОД ВЫДАНИЯ XI.

Кошт асобнага № 2—1 кап.

Секратару ЦК ЛКСМБ тав. Палянову, адбітан „Чырвонай Зьмены“

У выніку шырока разгорнутай падрыхтоўчай работы да кантрольнага пленуму ЦК ЛКСМБ, рэалізацыі прамовы тав. Сталіна і рашэнняў 2-га пленуму ЦК УсеЛКСМБ комсамолія Віцебску прыходзіць да кантрольнага пленуму ЦК ЛКСМБ з новымі поспехамі, у барацьбе за шматмільённы комсамол. З 1-га чэрвеня па 15-га ліпеня—прынята 2015 асоб работай, батрацкай і перадавай колгаснай моладзі ў КСМ. Акомсамолены ФЗВ „Дзвіны“ і чыгуначнікаў. Организаваны 20 колгасных ячэек.

Секратар Віцебскага ГК ЛКСМБ Казлоў.

Да XVII МЮД засталася 50 дзён

ПАРТЫЙНЫЯ ОРГАІІЗАЦЫІ ПАВІННЫ ДАПАМАГАЧЫ КОМСАМОЛУ СТАЦЬ ШМАТМІЛЬЁНЫМ

Рад парткалектываў і ячэек Менску па опартуністычнаму недаацэньваюць задачу 100 проц. ахопу
рабочай моладзі комсамолам к XVII МЮД'у

Увага росту комсамолу

Пераварэнне ленинскага комсамолу ў шматмільённую арганізацыю з'яўляецца аднаю з найважнейшых задач.

Новыя сотні, тысячы, дзесяткі тысяч працоўнае моладзі сваім уступленнем у рады ленинскага комсамолу адзначаюць свае адносіны, гатоўнасць упарта змагацца пад кіраўніцтвам партыі за сацыялізм.

Зразумела, што ў перыяд разгорнутага наступу сацыялізму на ўсёй Францыі, у перыяд абвостранай клясавай барацьбы—іншым не павінна быць. Пролетарская моладзь на можа стаць у баку. Посьпехі і перамогі на фронце сацыялістычнага будаўніцтва для пролетарскай моладзі гэтак жа абавязковыя, як і для ўсяго народа.

Аднак, у раздзе месці работа па пера-тварэнні ленинскага комсамолу ў шматмільённую арганізацыю зусім не разгорнута. Частка райкомаў, сектараў, ячэек амаль нічога ня робяць, асабліва па пытанню завяршэння да XVII МЮД'у 100 проц. уцягнення работай і батрацкай моладзі ў КСМ.—Спаўняюцца гэтыя абавязкі.

Надаючы вялікае значэнне пера-тварэнню ленинскага комсамолу ў шматмільённую арганізацыю, партыйныя арганізацыі Масквы і рады іншых прамысловых гарадоў, разгарнулі практычную работу. Вынікі відавочны. Лік акомсамоленых прапарымстваў, як у арганізаваных ячэек расяе. Рад партыйных арганізацый на Беларусі таксама прыступілі да канкрэтай работы за шматмільённы комсамол. Але разам з гэтым, неабходна адзначыць, што з боку асобных партыйных арганізацый яшчэ нічога ня было прынята па росту КСМ.

Чого заслугоўвае адказ секратара парткалектываў абутковай фабрыкі—Кантаровіча, на просьбу комсамольскага калектываў дапамагчы яму ў перабудове работы на вытворчасці, што ў нас ёсць справы паважней, прамфіліяныя трэба выконваць. Гэтыя прычыны дзяляць, не забачуць адной „дробязі“, што на абутковай фабрыцы 600 чал. работай моладзі што менавіта ў мэтах выканання перавыканання прамфіліяны, лепша абслугоўвання гэтых маладых работчых, патрэбна было работу комсамольскага калектываў на фабрыцы перабудаваць.

А хба па ў выніку яўнай неда-пункці ролі комсамолу на фабрыцы „Кастрычнік“ не працуе яшчэ і зараз комсамольскі калектыў. Хба партыямававаны да комсамольскіх ячэек фабрыкі „Кастрычнік“, дзе 200 чал. работнай моладзі па-за комсамол—не адказваюць за тое, што комсамоль-ныя ячэйкі нічога не рабілі сярод гэтай моладзі.

Што азначае заява секратара парткалектываў фабрыкі „Комунарка“, што „я ня з'адзен з устаноўкаю аб 100 проц. уцягнення работнай моладзі ў комсамол“.

Ленинскі комсамол—не замкнутая каста, а баявы атрад будаўнікоў сацыялізму.

Ленинскі комсамол на вышнім зада-чэ пастаўленым перад ім партыяй аб пе-ратварэнні яго ў шматмільённую арганізацыю. Гэта задача яму па-ляжы. Ён яе пад кіраўніцтвам партыі выкажа з гонарам. Гэта будзе новая заваява і дасягненне нашай партыі.

Опартуністычныя імкненні супроць ператварэння ленинскага комсамолу ў шматмільённую арганізацыю, неда-пункці ролі комсамолу павінны атры-маць руйнуны адпор.

Справа ператварэння ленинскага комсамолу ў шматмільённую арганіза-цыю—справа ня толькі комсамольскай арганізацыі, але і ўсёе партыі.

Замест дапамогі і кіраўніцтва—праваопартуністычныя разважанні

На фабрыцы „Комунарка“ у су-часны момант не ахоплены комса-молам 100 чалавек моладзі. Гэта думачыцца тым, што да гэтага ча-су амаль ніякай працы не выдося сярод беспартыйнай моладзі, а па-другое, секратары дзячэек заця-ваюць аформленне залу ў КСМ.

Перад комсамольскім калектывам, як і перад усімі комсамольскімі ор-ганізацыямі пастаўлена зараз зада-ча да 17 МЮД'у ў асноўным за-вяршыць ступені аформлення работнай моладзі ў КСМ. Гэту зада-чу комсамольскі калектыў здолее выканаць пры практычнай дапамо-зе і правільным кіраўніцтве з боку парткалектываў.

Комсамольскі калектыў ваен-буду, які арганізаваўся ў па-чатку будаўнічага сезону зараз дзякуючы дапамозе брыгады гаркому ЛКСМБ вырас на 300 чалавек. Аднак у гэтай справе партыйны калектыў і ячэйкі нічым не дапамаглі комсамольскім ячэйкам, а наадварот, перашкаджалі.

Калі праводзілася калекты-вам праца па росту, секратар

Партячэйка, ты павінна дапамагчы замацаваць рост комса-мольскіх радоў

Ячэйка комсамолу першага ца-гельскага заводу да апошняга часу, амаль нічога не зрабіла па росту шэрагаў комсамолу. Партыйная ячэйка таксама ёй не дапамагала і не кіравала ў выкананні гэтага дэўгу. Партыяро ў комсамольскай ячэйцы зусім ня значнае. Толькі секратар ячэйкі і сябр бюро вы-лічваюцца членамі БП(б)В. Партый-ная ячэйка ня прымавала нівод-нага партыйца да комсамольскай лічачы, што „з сваімі задачкамі яны самі справяцца“. На бюро партыйнай ячэйкі ні разу ня ста-вілася пытанне аб выкананні комсамольскай ячэйкай пастаноў комсамольскіх зездаў, аб ператва-рэнні комсамолу ў шматмільённую арганізацыю.

Толькі за апошні час, з прыхо-дам брыгады Менгаркому ЛКСМБ сярод моладзі праведзена расту-мачальная работа аб пастановах IX-га зезда і другога пленуму ЦК УсеЛКСМБ. У сувязі з гэтым на-гляднае значны рост комсамоль-скай ячэйкі. Амаль усе маладзкія работчы ўступілі ў шэрагі КСМ.

Зараз, з усеі вострай пора-дэтай ячэйкай будзе стаць пытан-не аб замацаванні свайго росту. Без дапамогі і кіраўніцтва, парт-ыйнай ячэйкі, сама комсамольская ячэйка з гэтым ня справіцца. Пар-тийная ячэйка павінна завярнуць на гэта ўвагу.

Мартынаў.

Аднак, калі комсамольскі калек-тыў і брыгада менгаркому ЛКСМБ звярнуліся да секратара партка-лектываў з просьбай дапамагчы раз-гарнуць работу на фабрыцы па-выкананні гэтага дэўгу, яны ат-рымалі такі адказ:

„Я ў корані ня згодзен з такою пастановай; яшчэ нельга ставіць пытанне аб 100 процантым уця-гненні ўсёй работнай моладзі ў ком-самол да МЮД'у. Нечыга барахло прымаць у комсамол“. Такія права-опартуністычныя настроі маюцца ня толькі ў аднаго секратара, але і ў шмат другіх партыйцаў. Яны павінны атрымаць рашучы адпор. Брыгада менгаркому—Еранбург.

Кіраваць па-новаму

Партячэйкі другога вучастку заявілі: „вы сваім ростам зры-наеце мне ўсю маю працу і, наогул, раней, чым рассяць за кошт рабочага маладняка, па-трэбна яго падрыхтаваць, а потым прымаць“.

Маецца пароза, што парткалектыў ня зможа наладзіць канкрэтай дапамогі комса-мольскім ячэйкам і калектыву ў справе політвучобы і зама-цавання росту.

У новым перыядзе патрэбна па-новаму кіраваць комсамоль-скай арганізацыяй у судла-веднасці з новымі задачкамі ўлічваючы ўсе спецыфічныя асаблівасці працы комсамоль-скай арганізацыі.

КАЗЛОЎ.

Гэтымі пытаннямі не займаліся

Партыйны калектыў фабрыкі „Ка-стрычнік“ зусім мала ўзяўляў увагі росту комсамольскага калектыва. Кі-раўніцтва партыйных і комсамольскіх ячэек увесь час бралі стаўку на са-мацёк. Гэта з'яўляецца адной з га-лоўных прычын зусім слабага росту комсамольскага калектыва. Да апош-ніх двух-трох дзён комсамольскі ко-лектыў пачаў у сваіх шэрагах толькі 260 чалавек, у той час, калі на

заводзе працуе больш 500 чалавек моладзі. Ня лепш абстаіць справа з ростам партыяна комсамольскай ор-ганізацыі. Напрыклад, у комсамольскай ячэйцы першага атрагату маецца 68 комсамольцаў, з іх сяброў і кандыда-таў партыі толькі 9 чалавек. Гэтым пытаннем бюро партыйных ячэек і калектываў не займаліся.

Брыгада „Ч. З.“ Канончык Я. Крутаўцоў.

Такога партыйнага кіраўніцтва нам не патрэбна, пастанову ГК ЛКСМБ— выканаць

У працы комсамольскага калек-тываў шчытанай фабрыкі меліся і зараз маюцца цэлы рад прарываў. Партыйны калектыў і лехпартячэй-кі нічога не зрабілі па нален-шаньню працы комсамольскага ко-лектываў.

Большасць камуністых і ком-самольцаў не адчуваюць адказнасці за працу ў комсамол. Наогул парт-ыйнае ядро на фабрыцы вельмі нязначнае. З 150 комсамольцаў—партыйцаў толькі 25 чалавек.

На большасці ячэек зусім адсут-нічаць партыямававаныя. Там, дзе яны маюцца—нічога ня робяць.

Да гэтага часу амаль зусім ад-сутнічае рост комсамольскага ко-лектываў. Галоўнай прычынай гэтага з'яўлялася права-опартуністычная стаўка на самацёк з боку комса-мольскага калектываў.

Гарком комсамолу пасля таго, як правярну работу комсамольскага

калектываў па выкананні паста-новы IX-га зездаў аб 100 проц. ахопе работнай моладзі комсамолам пастанавіў—звзяць секратара ко-лектываў за опартуністычную бяз-дзейнасць у гэтай галіне.

Аднак гэта пастанова аказалася нявыкананай, таму штэ секратар парткалектываў лічыць, што опарту-ністычная практыка ў роседе з'яў-ляецца недастатковым масывам для звянсця секратара комсамольскага калектываў з работай і лічыць не-патрэбным іх выканаць.

Больш таго пры перавыборах бюро калектываў ЛКСМБ, А новым кіраўніцтва аказаўся, дзякуючы націску секратара парткалектываў, былі секратар, калектываў ЛКСМ, якога ГР ЛКСМБ пастанавіў звянць з работай за опартунізм у роседе.

Брыгада „ЧЗ“ Зысман, Семянцоў.

Слухай, комсамолія Беларусі!

кантрольны пленум ЦК ЛКСМБ

К XVI МЮД даць 80.000 новых комсамольцаў, 10.000 лепшых комсамольцаў у партыю Ленина

З дакладам на першаму пытан-ню выканання пастаноў IX і X зездаў комсамолу аб ператварэнні комсамольскай арганізацыі ў шма-тмільённую,—выступіў секратар ЦК ЛКСМБ тав. Гуткін.

У пачатку свайго дэкладу т. Гут-кін характарызуе прайдзены намі перыяд, яго асаблівасці і задачы, пастаўленыя партыяй і нашым пра-вадыром тав. Сталінным.

Далей тав. Гуткін застанаўлівае-ца на пытанні росту. Бяз 150 пр. уцягнення масы рабоча-батрацкай моладзі—нельга рухацца наперад большавіцкімі тэмпамі, вось чаму перад намі зараз пастаўлена задача аб ператварэнні комсамолу ў шма-тмільённую арганізацыю. Гэта важ-нейшая політычная задача.

Аднак, шмат райаганізацый ЛКСМБ не зразумелі політычнай сутнасці гэтае задачы і неадкладнасці яе вырашэння. Факты скажальна судальнасці рашэнняў зездаў аб 100 проц. ахопу рабоча-батрацкай моладзі, падмену дэўгу „100 пр. рабоча-батрацкай моладзі ў КСМ“,

дэўгу „лепшых“, „правяраных“—нас шмат, чаму вучыць. Далей тав. Гуткін падрабиза высювае канкрэтыя задачы кіраўніцтва, і якая кіраўніцтва.

У вёсцы мы маем факты ска-жэння політыкі росту. Аднак ад прыёму адданай сярэдняй мола-дзі. Людзі не зразумелі асаблівас-ці Беларусі, як яшчэ судальна не калектыфізаванай. У колгасе ства-раюць ініцыятыўныя групы мола-дзі замест арганізацыі комсамоль-скіх ячэек.

Перад намі, гаворыць т. Гуткін, стаіць задача ў XVII МЮД'у ўця-гнуць ня менш 80 тысяч у шэрагі КСМ. Мы павінны паставіць перад сабою задачу—перадаць у партыю на менш 10 тысяч леп-шых ударнікаў—комсамольцаў Усе магчымыя па выка-нашню гэтых задач мы маем.

Далей т. Гуткін застанаўлівае-ца на пытанні замацавання новага прыліку ў комсамол і ўзмацнення політыкаваўчай працы.

Апошні раздзел свайго дэкладу т. Гуткін прысьвячае культурна-бытавой працы. Факт Сталінградскай комсамольскай арганізацыі павінен

нас шмат, чаму вучыць. Далей тав. Гуткін падрабиза высювае канкрэтыя задачы кіраўніцтва, і якая кіраўніцтва.

Ранішнее паседжанне пленуму ЦК пачалося спрэчкамі па дэкладу т. Гуткіна. Выступілі т. т.:

Ціхаченка (Петрыкаў), Галад (Бабруйскі камбінат), Кагановіч (Рэ-чыца), Левін (Віцебск), Рагініскі (Глуск), Рагуновіч (Бабруйск), Ма-зуркевіч (Барысаў), Шапіро (Чаўсы) Грыбейка (Чырвоная-Слабада), Ян-ковіч (Менск), Юр'янец і інш.

На вачернім паседжанні пленум заслухаў заключнае слова т. Гуткі-на, аб выкананні пастаноў IX і X зездаў УсеЛКСМБ і ЛКСМБ па пы-танню ператварэння комсамолу ў шматмільённую арганізацыю. Рапар-тавала комсамольны завод імя „Ва-рашчыгава“. Аб нацыянальна-куль-турным будаўніцтве і ўдзеле ў ім комсамолу Беларусі—дэкладу плену-му т. Рубенчык.

РАБОТА ТРОХ-РАШАЕ

Торпсэцкія Белкоопсаюзу не працуюць, ЦП працмастацтва чакае... зімы, у Белторпе дрэнна расстаўлены сілы,—

А ПЛЯНЫ ТОРПЗДАБЫЧЫ НЯ ВЫКОНВАЮЦА

У Белкоопсаюзе хаос, а торпкоопы не працуюць

Сэкцыя торпу Белкоопсаюзу распачала працу месяц таму назад. Торпапрамысловыя павінны былі атрымаць чоткую, баявую коопэрацыйную сістэму, але яшчэ дагэтуль ня ўкомплектаваны штат сэкцыі, не аформлены арганізацыйныя ўзаемаадносіны паміж тарпняной сэкцыяй і астатнімі.

Павінна кіраваць але.

Зараз ужо амаль на ўсіх торпа-заводах арганізаваны самастойныя

БЕЛКООПСАЮЗ

Апарат, які развіваецца

тарпкоопы, якія павінны непасрэдна кіраваць торпсэцкімі Белкоопсаюзу. Але торпсэцкія ня мае паводнага інструмента. Операцыйнае кіраўніцтва ўноў арганізаванымі тарпкоопамі зусім адсутнічае.

Уся сур'езнасць гэтага становішча стане вразлівай тым, калі ўлічыць, тое, што паводкі тарпкоопу ня мае дастаткова падрыхтаваных працаўнікоў, усім працаўнікам коопэрацый патрэбна штодзённае канкрэтнае кіраўніцтва і толькі пры гэтай умове яны здольны справіцца з адвяснейшай задачай забеспячэння рабочых тарпнянікам.

Можна і трэба

Але гэта зусім ня значыць, што ўсе недахопы працы сэкцыі, вынікі якой з'яўляецца падвышаная дрэннае забеспячэнне на торпзаводах, тлумачацца адсутнасцю працаўнікоў. У гэтых жа ўмовах можна і трэба зрабіць значна больш. Не абходна пазбавіцца ад існуючага хаосу і безадказнасці ў працы сэкцыі.

Заданне аб канчатковым закапчэньні арганізацыі тарпкоопу было

Больш плянавацца, апаэцыйнасці патрэбна Белторпу

Выкананне павялічаных плянаў торпздабычы ў значнай ступені залежыць ад правільнай пастаўкі работ у апаратах Белторпу.

Наш рэйд выявіў шэраг хваробных з'явішч у працы апарата, які бязумоўна адбываецца на працы торпзаводаў.

Так, напрыклад, у апаратах няма строгага размеркавання абавязкаў паміж асобнымі сектарамі, гэта не дае магчымасці ажыццяўляць адзіначаснае, а наведвальнікам прыходзіцца эваровацца па кожнаму пытанню ад аднаго сектара да другога.

Надзвычайна дрэнна абстаіць справа з выкананнем прапановы па расійна-ацы прапрамстваў. Да гэтага часу ў Белторпе працаваў адзін інжынер—рацыяналізатар, які займаўся прапрацоўкай рацыяналізатарскіх прапанов Саюзторпу і нічога не рабіў у сэнсе прыцягнення да гэтай важнейшай галіны працы-рабочых торпзаводаў, у выніку гэтага рабочыя прапановы ў аб'яднанне не наступалі. Цікава адзначыць, што на працягу шасці месяцаў на пасадзе рацыяналізатара змяняліся пяць асоб, і за апошні час прыняты яшчэ адзін рацыяналізатар, які выехаў на Асінторп для разгортвання рацыяналізатарскай працы.

Белторпу падначалены 23 торпзаводы, склад дырэктароў на іх надзвычайна цяжкі. На некаторых заводах на працягу ўсяго гэтага сезону змянілася 4—5 дырэктароў, за апошнія

дадзена першага чэрвеня. Дагэтуль яны яшчэ ня ўскладна арганізаваны, а арганізаваныя працуюць дрэнна. І тут значная віна ў бяссыстэмнасці торпсэцкіх Белкоопсаюзу. Рэйд торпсэцкіх—дэлегацый рабсельваенскага зьезду высветліў факты перасылкі тавараў з аднаго торпкоопу ў другі па некалькі разоў. Торпкоопы не арганізаваны ў тых пунтах, дзе маецца найлепшае забеспячэнне торпзаводу, не раўнамерна забеспячваюцца прадуктамі. Некаторыя атрымліваюць мукі, некаторыя яе не атрымліваюць.

„Мылам ніхто ня кіруе“

У торпсэцкіх адсутнічае ўсялякая сістэма перасылкі разнарадак на тавары. Разнарады часта губляюцца ў самым апаратах, не даходзячы да тарпкоопу. Бюрокрацічная сістэма працы ў торпсэцкіх часта з'яўляецца прычынай зрыву забеспячэння. Бяспы выпадкі, калі торпсэцкія наведваюць аб'екты, каб большае колькасць тавараў, чым у сапраўдасці выслана.

З-за тае-ж неарганізаванасці на складах Белкоопсаюзу дзякуючы вялікай колькасці мыла, якое доўгі час не высыласца па прызначэнню толькі таму, што ніхто не адказвае за гэты вузлавы працы, ці як казалі ў Белкоопсаюзе: „мылам у нас ніхто ня кіруе“.

На працы торпсэцкіх падвышаная дрэнна адбываецца агульная неарганізаванасць працы Белкоопсаюзу, які ня здолеў па-большавіцку правесці перабудову. Яшчэ дагэтуль асобныя аб'яднанні ня ведаюць сваіх абавязкаў, не ўрогуліваюць ўзаемаадносіны паміж сэкцыямі.

Рахункаводства пад падушкай

На меншую ролю ў наладжванні працы адбываецца агульнае атрымае пытанне кадраў, алому адбываецца надзвычайна мала ўвагі. Уноў арганізаванымі торпкоопамі зусім не забеспячваюцца рахунковымі працаўніцамі. Коопэратары трымаюць у

паўтары месяцы з агульнай колькасці 23 дырэктароў—6 з'яўляюцца працай, пры чым 2 адданы пад суд. Усе торпзаводы пераведзены на гаспадарскі разрахунак, аднак, цэхі, брыгады і групы на гаспадарскі разрахунак не перайшлі.

Фінансавыя торпзаводаў нездавальняюць. Ліміты скарыстаны, а плян сямей і адданы ня выкананы, аналіз прычын такога становішча Белторпе не займаецца, мотывуючы гэта адсутнасцю бухгалтараў і інструктараў. На фінансавыя заводы вельмі дрэнна адбываецца невыкананне дагавораў бакамі, так, Белгэс ня ўнёс грошай за атрыманы торп, такіх факты не адзінаковы.

Зусім нездавальняюча пастаўлен кантроль за выкананнем прапанов дырэктароўных органаў, на працягу месяца ніхто гэтым кантролем не займаўся.

Такое становішча ў Белторпе аб'яднанні павінны быць ліквідаваны. Мясцом, я-спенгазеты, вытворчыя наравы—павінны заняцца гэтым пытаннем.

Ад правільна пастаўленых сіл у апаратах значна залежыць выкананне прапрамстваў заводамі.

Граматз асць, асабліва комсамол павінны дапамагчы Белторпу перабудаваць сваю працу і прыбыліцтва да торпзаводу.

Брыгада: Кульбацін, Мішчэнка, Саніаў Барэвіч, Круцко.

свабе пад падушкай грашовыя дакумэнты на дзесяткі тысяч рублёў. Аб сталым наладжаным рахункаводстве ня прыходзіцца і марыць. Белкоопсаюз ня прыняў ніякіх практычных захадаў да забеспячэння сваёй сістэмай працаўніцамі.

Сучаснае становішча не гарантуе дзяржаўнай бясперабойнай працы сістэмай торпкоопу.

Мы робім вызавы

З усяго гэтага мы робім наступныя вызавы:

Белкоопсаюз ня здолеў перабудаваць у сапраўдны орган кіраўніцтва, дагэтуль не забеспячыў бясперабойнае дзяржаўнае забеспячэнне.

Неабходна тэрмінова і канчаткова аформіць усе сэкцыі Белкоопсаюзу з тым, каб пазбавіцца гэтых ганебных фактаў опартуністычнай дзейнасці. Таксама неабходна ўкомплектаваць апарат Белкоопсаюзу і ў прыватнасці торпсэцкіх належнай колькасцю працаўнікоў. Гэта адзін з момантаў, які забеспячэць выкананне пастаўленых задач.

Брыгада: Грышчук, Быкаўскі, Ліўшыц, Габрук, Косыценка.

Нускультар.

Мёртвае шэфства над мёртвай багню

Адсутнасць добра пастаўленай культмасавай працы на торпзаводах, дрэнна адбываецца па выкананні прапрамстваў.

Рабочыя Асінторпу высунулі прапанову аб узяцці саюзам працмастацтва шэфства над торпапрамысловасцю.

Мы чакалі, што саюз Працмастацтва адказа на іх выклік другому ўсебеларускаму зьезду рабсельваенскага. Калі з'явіліся да іх з гэтым запатраваннем, дык атрымалі надзвычайна арыгінальны адказ: „Мы возьмем шэфства над торпзаводам з ім, летам у нас няма сіл“ (12).

— а ложка дарага е абеду!

Для нас вядома, што саюз працмастацтва бязумоўна пры жададні мог-бы і толькі ўзяць шэфства над торпзаводамі, але і забеспячыць політычна-масацкае выхаванне рабочых тарпнянікам.

ЦП ПРАЦМАСТАЦТВА!

Ужо снег пайшоў?—час выйсці на торпзавод—вы-не бралі шэфства на зімовы сезон!.

МНОЖЕ ПРЫКЛАД СТАЛІНЦАВ У БАРАЦЬБЕ ЗА ФАБРЫКІ МЯС

КОМСАМОЛЬСКІ УДАРНЫ ЦЭХ

Саўгас імя Сталіна (Койнаўскага раёну) у правядзенні важнейшых гаспадарчых кампаній з'яўся ў адстапу, зараз ён выходзіць у лік перадавых. Вясовай сябе праведзена ударнымі тэмаламі. Партыйная арганізацыя гэтага саўгасу забеспячыла перабудову партыйна-масавай работы цэху, і дамаглася таго, што комсамольскіх таварышчаў павярнуліся тварам да вытворчасці і паказваюць бліскучыя прыклады на арганізацыі саўгаснае вытворчасці.

Комсамольская ячэйка саўгасу імя Сталіна атрымала перамогу ў барацьбе з кулацкай агентурой—правымі і „левымі“ опартуністамі, якія „армазілі“ рост і развіццё гэтага буйнага мадэля саўгасу. У той час, калі кулацкія агенты, выконваючы заказ кулака, наглыблялі прарывы ў саўгасе, комсамольская ячэйка палкам, на чале з асобнымі камуністамі, змагалася за наладжванне саўгаснай вытворчасці. Комсамольскія рашуча перамаглі ўсе цяжкасці, якія сталі на шляху развіцця гэтага саўгасу, дапамагалі камуністам у мобілізацыі рабочых саўгасу і бядняцка-сераднячых мас сялянства для рашучай барацьбы з кулаком.

У барацьбе з опартунізмам і кулацтвам расла і мацнела Сталінская ячэйка ЛКСМБ. За апошнія тры месяцы работы і барацьбы яна вырасла на 23 чал. і зараз налічвае 48 чалавек (у сакавіку налічвалася 23 чал.). Комсамольская ячэйка перабудавалася на вытворчым прыпынку. У саўгасе створаны комсамольскіх калектывы, якія яшчэ 3 комсамольскія ячэйкі: сьвінадоўная ячэйка, трактарная і комсамольскі цэх.

Комсамольскія добра ўсвядомілі тым задачы, якія паставіла наша партыя

пэра саўгасамі. Перш за ўсё, комсамольскія сьвінадоўны цэх, які першым стаў ініцыятарам сацыялістычных форм і метадам працы, паказвае прыклады ударнай работы ў барацьбе за кожную сьвініцу. Комсамольскі цэх, укомплектаваны выключна з комсамольцаў, паказвае прыклады героічнай барацьбы, замацоўваючы саўгасную вытворчасць. Гэты цэх першым перайшоў на прамыяна-здымную аплату працы ў саўгасе.

Агітуючы паказам у сваім цэху, свой бліскучы вопыт па арганізацыі сацыялістычных форм і метадаў працы, комсамольцы перадаюць—іншым цэхам і вучасцам.

У комсамольскім цэху выпускаецца свая насыценная газета—„Ільічэўка“, якая рэгулярна выходзіць адзін раз у дэкаду. Комсамольцы маюць сваю палітыку, якую ўсе наведваюць. Ужыты захады да аўладання агротэхнікай сьвінадоўлі. Улічваючы ў саўгасе, па ініцыятыве гэтага цэху створаны курсы сьвінадоўлі, якія наведваюць усе сьвінары. Ліквідна-літэратурна-ахопленне ўся моладзь цэху.

Вынікі ўзорнай работы комсамольцаў у навінах: працэнт адыходу парастаў у гэтым цэху складае—15, у той час, як у другіх цэхках—даходзіць да 40-50 проц. Усе нормы выпрацоўкі прадугледжаныя прамыяна-здымнай сістэмай, комсамольцы перавышаюць на 20-30 проц. Такія факты работы ударнага сьвінадоўнага цэху Сталінскага комсамольцаў, які пад кіраўніцтвам партарганізацыі гэтага саўгасу, упарт змагаюцца над тым, каб апрадаць назву свайго саўгасу—імя тав. Сталіна.

Салдаценна

Выканаць плян Наркамзема

Менскі гарсавет сарва будаўніцтва сьвінагадоўчых фэрм

Наркамзем БССР і Белкоопсаюзу далі заданне Менскаму ГА 3А і Райкогассаюзу, арганізаваць у 1931 годзе 3 сьвінагадоўчых фэрм, у якіх паставіць 300 сьвінатак і нарыхтаваць 1000 гал таварных сьвіней.

Але гарсавет, за подпісам намесніка старшын Караўнеўскага, ссылае Райкогассаюзу „грозны год“ (№ 3702 ад 23-IV) з прапановай: „сьвінагадоўчых фэрм арганізоўваць з тае прычыны, праца з'яўляецца спецыялізаванай будынай рагатай жывёле“.

Такім чынам, будаўніцтва сьвінагадоўчых фэрм з лёгкай рукі райраёўскага адменена. Плян Наркамзему сарваны.

Мы ня супроць таго, што гарна-малочная гаспадарка ва ўмовах прыгараднага раёну павінна бачыцца, але-ж ніхто нікому не даў права сьвініцна пакадаць на гэты плян.

Мы просім органы РСІ прыцягнуць да адказнасці канкрэтных ініцыятараў у зрыве будаўніцтва комплексавання сьвінагадоўчых фэрм.

Рыг. Малаток.

Сьвініцы ў колгасе „Трактар“ не ў пашане...

Колгас „Трактар“ (Слуцкага раёну), мае сьвінагодоўчых ўхіл, але...

справа сьвінагодовства пастаўлена дрэнна. Будаўніцтва сьвінарыткі, якое распачата яшчэ ў мінулым годзе, дагэтуль ня скончана.

Сьвінны знаходзіцца ў старых катэхох, у цеснае, немнага і брудна.

Кармленне дрэннае і не па нор-

мах. Нема ізолятара для хворых сьвіней.

У выніку—сьвінны зварваюць і прападаюць. За адзін май месяц знікла 12 сьвінатак і 63 парастаў.

У колгасе маецца комсамольская ячэйка, але яна пытаннем сьвінагодовлі не займаецца. Гэта справа сьвінавода і комсамольцаў, якія пра-

дуць на сьвінарыткі—завуляюць комсамольскія ячэйкі.

Сьвінагодоўля колгасу „Трактар“ патрабуе неадкладнага і належна палішэння. Трэба прыцягнуць адвяснасці галавацпаў, па якіх гінуць сьвінны. Комсамольскія ячэйкі павінны нарэшце павярнуць тварам да сьвінагодоўлі свайго колгасу.

Янік.

ВА УСЕЙ ВЕЛІЧЫ ПАУСТА "А ПРОБЛЕМА БЕЛАРУСКАГА КОМСАМОЛЬСКАГА ПІСЬМЕНЬНІКА Вырашыць яе павінны комсамол і БелАП

Міхась Вярскі

КАНТРОЛЬЧАМУ ПЛЕНУМУ ЦК ЛКСМБ

Слова ў опрэчках на дакладу т. Рубінчыка аб уздзе
ЛКСМБ у нацыянальна-культурным будаўніцтве.

Дэне акалічэсці,
дзе дужа прыкрых зьяваў.
Прымуючы слова
у опрэчках ўзяць.
Дазволіце пра літсправу
прарывам вам
рапартываць...
Я не поэта,
а так пра літфронт
Зручней-жа казаць
вершам.
Даруеце, поэты, што я
адкрыў рот
ды паспеў пра вас
слова ўзяць
першым.
Вядзю я:
верш падта слабы,
Поэтыя верша
такога
ня мела.
Адны гаварыць нам
пра зьявы ганьбы
Трэба мужна падзвіжыць
і смяла!
Таварыш ЦК!
вось яна, прыкрыя зьява.
Вось ён, наш вялізны
прарыв:
Комсамол—творца ударнай справы
на літфронце
амаль не гаварыў.
Два пытанні трэба
рубам ставіць,
Два пытанні,
жорсткія, як мот:
КОМСАМОЛ У ЛІТАРАТУРЫ
НЕ АДЫТА
НА ЛІТФРОНЦЕ
НЯ БАЧНЫ
КОМСАМОЛ.
Ва пытанні трэба
рубам ставіць,
Два пытанні,
ды, ўласна, аб адным
Літаратурнай нашай
справе
І трэба дапамога
і уздыць!
Пра гадзі страшэннага
брычэння зброі,
Пра перыод
грамадзянскае вайны
Ёсць што-дольшак
пра бойкі
комсалола
Ды поймам тым,
бадай, пэна яны.
Комсамолія,
як ударная брыгада,

Комсамолія
як моладасць жыцця—
У літаратуры
зусім не паказана,
НЕ ПАКАЗАНА—паўтарю я.
А ў БелАППе-ж шмат,
што ўзбуаі!
На багатым „комсамольскім хлебце“
Але яны пра нас
ні слова не сказалі,
А сказаць-жа
ой, як трэба!
Ды сказаць
на бачном і гучна,
Каб словы гэтыя
былі нам
ва ўпэсон,
Каб комсамолія
яна бачней мужна
Змагалася пад-бальшавіцкі
вершаў звон!
Шмат такіх мы фактаў
назнаходзім:
Поэта Таўбін Юлі
ячэйны надакучыў,
Адходзіў ад ячэйкі
ды іноў прыходзіў
Комсамолец-крытык Кучар!
А Платон наш (быў сакратаром
ЦК
ён цяпер у БелАППе
сакратар)
Платон, што пра комсамольцаў
і пісаў,
Наш словы моцны ўладар?...
У літаратуру ідзе рабочы,
У літгурткі ідзе
наша моладзь,
Але ячэйкі не заўжды ахвочы,
Не заўжды за іх работай сочаць.

Таварыш!
Давайце ўзьнімем штандар
Комсамольскай
літаратуры,
Пакажам, як
комсамолія-змагар
Праходзіць
гісторыю
буры.
Давайце паставім
у абвештку дня
Нашай штодзённай працы:
— За комсамоліскую літаратуру,
— За комсамольскага
мастака
ЗМАГАЦА!
17-VII-31 г.
Менск

Літаратура—справа ўсё рабочае класы

З рэзолюцыі бюро Менгаркому КП(б)Б па дакладу сакратара
Менскай асацыяцыі пролетарскіх пісьменьнікаў

Для хутчэйшай ліквідацыі адста-
мання пролетарскай літаратуры ад
агульнага сацыялістычнага будаўніц-
тва, трэба разгарнуць працу па за-
важлівых работных-ударнікаў у літара-
туру. Пролетарскі літаратурны рух
мавінен напавуўца сіламі, якія
лаўць неастрэда на фронту нашага
сацыялістычнага будаўніцтва, напавуўца ўдарні-
камі лепшых заводаў, фабрык, леп-
шых саўгасаў, кооп і МТС.
Заклік рабочых-ударнікаў у літара-
туру дапамагае рабочай класе ў
заваяванні гегемоніі, у аўладаванні
команднымі вышнімі на фронце
культуры будаўніцтва.
Бюро Менскага гаркому КП(б)Б
прызнае невыстачальную актывіза-
цыю беларускіх рабочых, партый-
ных і прафесійных арганіза-
цый Менску ў справе закліку ра-
бочых-ударнікаў у літаратуру.
Бюро гаркому констатуе, што
справа закліку ударнікаў у літара-
туру нават на найбольш буйных
прадпрыемствах Менскі, (заход імя
„Варашылава“, ф-ка „Бастарыя“,
з-д „Комунар“, друкарня імя Ста-
ліна, завод „Дрэвапрацоўчы“ і
інш.) праходзіць слаба, што на
асобных прадпрыемствах Менску з
боку профсаюзных работнікаў, з
боку некаторай часткі рабочых
зьявае іхотнае недаацэнка белару-
скай пролетарскай літаратуры, як
вострай зброі пролетарыату і кому-
ністычнай партыі.
Партыйныя калектывы літара-
турна-літвістывага аддзялення

БДУ, Беларускай Акадэміі Навук,
Беларускага аддзялення Бел. аддзялен-
ня Цэнтравыдавецтва СССР, афія па-
выні былі ўсю сваю работу пера-
будавалі ў адпаведнасці з задачай,
паставленай перад пролетарскай
літаратурай кампартый у справе
закліку ў літаратуру — і з тага не
зробілі.
Бюро гаркому прапавуе ўсім вы-
творчым калектывам Менску па
сапраўдному здэйсненні палітыч-
нае віраўніцтва і дапамогу ў спра-
ве закліку ўдарнікаў у літаратуру
на заводах.
Вытворчы партыйны калектывы
павінны мобілізаваць на гэту рабо-
ту заводскія шматтыражкі, культ-
асветы, заўкомы, комсамольскія
каллектывы з тым, каб яны справу
закліку ўдарнікаў у літаратуру
ўключылі, як суслаўную частку
ўсёй сваёй штодзённай работы, орга-
нізуячы літаратурныя брыгады,
гурткі вакол шматтыражаў, усмер-
на дапамагаючы менавіта ўсім бры-
гадам у іх рабоце.
Бюро гаркому лічыць патрэбным
зьявіць увагу партыйных калек-
тываў Беларускага аддзялення, Цэнтра-
выдавецтва наротаў СССР, фракцыі
гарсавету і калектыву Акадэміі. На-
вук, нашых цэнтральных газет на
актывізацыю іх работы па выяў-
ленню новых творчых сіл з ліку
рабочых-ударнікаў.
Канстатуячы, што БелАП пра-
вёў вялізарную масавую работу па
абсцугаванню літаратурнай вы-

Поспехі рэканструкцыянага перыо-
ду, вялізарныя дасягненні, рабо-
чай клас паўкіраўніцтвам ленинскіх
партый бальшавікоў, па ўсёму фронту
соцыялістычнага будаўніцтва паграбуе ад
усіх нас і ў тым ліку ад пісьменьні-
каў—перабудовы работы па новаму.
Новыя абставіны патрабуюць ад
пролетарскага пісьменніка, насыціць
свае апаўданыя, апавесці, нарысы,
вершы і г. д. поўнакроўным зместам
сапраўднай сёняшняй барацьбы за
ліквідацыю прарываў, барацьбы за
выкананне і перавыкананне вытвор-
чых і фінансавых плянаў, паказаць
герою гэтай упартай барацьбы.
Беларускія пролетарскія пісьменнікі
яшчэ зусім неаддзяляючы паказ-
ваюць герою сацыялістычнага будаў-
ніцтва. Мы яшчэ не маем дастатковай
колькасці і асабліва якасных матэ-
рыялаў па паказу лепшых паказу
комсамолу. Пісьменнікі, ня глядзячы
на неабходнасць павялічэння тэм-
паў работы, усё яшчэ працуюць
вельмі марудна.
Заклік ударнікаў у літаратуру
актыўна ўжывае ленинскі аб тым,
што „літаратурная справа павінна
стаць часткаю пролетарскай справы“.
Ударнікі, якія неастрэда зьявіліся
з вытворчасцю, якія зьяўляюцца не
наглядальнікамі, а актыўнымі ўдзельні-
камі барацьбы за выкананне і пера-
выкананне прамінальна, могуць
і павінны паказаць жыццё і бараць-
бу фабрыкі, завода, лэху, колгасу.
Тэматыка ўдарнікаў з вытворчасці
павінна быць—дасягненні і перагна-
выкананне і перавыкананне прамінальна.
Але да сёняшняга дня, вялікай
частка партыйных, комсамольскіх і

асабліва професійных арганізацый
ганебна мала ўдзялялі увагі закліку
ударнікаў у літаратуру.
Ніводная з комсамольскіх ячэек не
ўзнімала на сходзе пытання аб за-
кліку ўдарнікаў у літаратуру. Нівод-
ная з комсамольскіх арганізацый Бе-
ларусі ня павіліся гэтым пытаннем,
не дапамагалі ўдарніку, які ідзе ў
літаратуру аўладаць тэхнікай, марк-
сыска-ленинскім метадам работы—
дыалектычна-матэрыялістычным мета-
дам.
Друкуем мы сёння матэрыялы
з рэзолюцыі Менгаркому КП(б)Б па
дакладу аб рабоце БелАП гавораць
аб пераходзе ў справе дапамогі і кі-
раўніцтва райпарткомамі літаратурны-
мі арганізацыямі, гавораць аб узору
работы партыйных арганізацый у
гэтай галіне. Праўда, гэта толькі па-
чаток кіраўніцтва Менгаркому партыі,
літаратурнымі арганізацыямі Менску,
але мы ўпэўнены, што Менгарком
партыі будзе і надалей яшчэ больш
узмацняць кіраўніцтва літаратурнымі
арганізацыямі.
Гаркомам і райкомам комса-
молу неабходна пасялецца прыкладу
Менскага гарпарткому. Неабходна на
бюро і пленумах ЦК і РК ЛКСМБ, па
сходах ячэек, калектываў, на бюро і
сходах актыва—дэталіна, глыбока аб-
гаварыць пытанне з становішчам на
літаратурным фронце, прыняць належ-
ныя захады па дапамозе БелАППу і
беларускім філіям у іх рабоце шля-
хам узмацнення работы па закліку
ударнікаў у літаратуру.

Побач з узмацненнем работы па
павялічэнню колькасці ўдарнікаў
у літаратуру, неабходна ўдзяліць
максымум увагі на іх якасны ўзрост.
дапамагаць ўдарніку вытворчасьці
аўладаць творчасцю пісьменьніч-
кай справы. Фабрычна-заводскія ор-
ганізацыі, гарсаветы павінны дапа-
магаць пісьменьнікам і пачынаючым
пісьменьнікам даць ім хця-б міні-
мальны ўмоў дзеля работы.
БелАП і яго філіі на перыферыі
павінны ўзмацняць работу па закліку
ударнікаў у літаратуру, павінны раз-
гарнуць шырокую працу па пытанню
літаратурна-творчых групавак, бо лі-
таратурна-творчыя групы ў сучас-
ны момант набываюць вельмі важнае
значэнне.
У аснове работы творчых групавак
павінны быць павышэнне творчае со-
цыялістычнай і творчае самакрытыка.
Не такое сацыялістычна—хто больш
і хутчэй напіша, а сацыялістычна на
тос—хто лепш аўладае дыалектычна-
матэрыялістычным метадам, хто дасць
лепшую прадукцыю (адначасова не за-
памінаючы і творчы тэмпы).
Беларускія павінны пачаць „з ра-
ботай па старыніцы“—сваёй замкну-
тасцю. Работа па новаму, патрабуе
ад БелАП у ісці разам з комсамо-
лам па кіраўніцтвам бальшавіцкай
партыі. Змагацца за яшчэ большы
ахот ўдарнікаў літаратурнай, за твор-
чае сацыялістычна, за большы і лепшы
паказ герою сацыялістычнага будаў-
ніцтва.
Беларускія, больш масавасці ў ра-
боце!
Комсамол, больш увагі і дапамогі
БелАППу!

36 / дуем вершам сталь

Дык чуй, завод,
у тваю магутнасць верым—
з табой у пагуду
ударнікаў ўзвод.
Мы сустрач
адным дзёньнем
у чаргаванні
Міжвытворчых год.
Наш верш—як зарава
вагранка.
Асцяжыць шмат
да новых дзён
Насіся наша песня,
аж да Вронак—
Грым, як гром,
гудзі, як звон
Дык верш мацней,
мацней, ты дужай стальлю.
Бо піна верш
ударнік наш—рабгор.
Усёда песня
стружхай в пад-дэталі
Імле вагранка радасць у прастор.
Дык чуй, завод,
у тваю магутнасць верым
і песні перамог
мы запнем табе.
Дык верш мацней,
мацней, ты дужай стальлю,
бо піна верш
ударнік наш—рабгор.
Усёда песня
стружхай в пад-дэталі
Імле вагранка
радасць у прастор.
А. Лейбман,
С. Малашонак

ступеннямі буйнейшых прадпры-
емстваў і клясаў Менску і вьезамі
на ўсёй Беларусі, ацэньваючы
гэту работу, як заслугу БелАП'у,
—бюро гаркому лічыць, што ў да-
лейшым, у масавым выступленні
пролетарскіх пісьменьнікаў павінна
быць унесена плавнасьць і валі-
кал арганізацыйнасць. Выступленні
наладжваць, галоўным чынам, сярод
рабочых мас буйнейшых прадпры-
емстваў.
Усім партыйным і комсамольскім
арганізацыям уключыць у плян ра-
боты на бліжэйшы перыод пытан-
ні літаратурнага руху на даным
прадпрыемстве.
Прапанаваць усім гасетам фаб-
рык і заводаў масава асвят-

Дык чуй, завод,
у тваю магутнасць верым—
з табой у пагуду
ударнікаў ўзвод.
Мы сустрач
адным дзёньнем
у чаргаванні
Міжвытворчых год.
Наш верш—як зарава
вагранка.
Асцяжыць шмат
да новых дзён
Насіся наша песня,
аж да Вронак—
Грым, як гром,
гудзі, як звон
Дык верш мацней,
мацней, ты дужай стальлю.
Бо піна верш
ударнік наш—рабгор.
Усёда песня
стружхай в пад-дэталі
Імле вагранка радасць у прастор.
Дык чуй, завод,
у тваю магутнасць верым
і песні перамог
мы запнем табе.
Дык верш мацней,
мацней, ты дужай стальлю,
бо піна верш
ударнік наш—рабгор.
Усёда песня
стружхай в пад-дэталі
Імле вагранка
радасць у прастор.
А. Лейбман,
С. Малашонак

Агняшвет.
Комсамольская

Сьвязі бязупынна,
Ірамістае сонца!
Сьпявай палігоднай,
Травалі варшат!
Прышлі на завод
Мы з агнём комсамольскім,
Прышлі мы гарачы,
І жыццё будаваць.
Прыпеў:
Мацуй, комсамолец,
Наш плян баявы!
Уздыхайся, будоўля
Савецкай зямлі!
Мы пярэда кіруем
Машынай сталёвай
З будзёраю не вьняй
Ідзем працаваць.
Палаюць у сэрцы,
Брытатыя словы:
— „Наш тэхнік! Трэба
ціпер аўладаць“!
Прыпеў:
Мацуй, комсамолец,
Наш плян баявы і г. д.
Мы б'ёмся ўпарты,
Жалезнай ачэйкай,
За пролет-культуру,
За моцныя дні.
Мы быт пераключым
На новыя рэйкі,
Пад гругат металю,
Над сьпеў шасціярні.
(Прыпеў.)

Імляся наперад
Настрымна, ударна,
бо ведаем
Партыі палашагад.
На крык палашагад
Варожжага стану
Адказаў напора!
Міжвытворчых брыгад!
Прыпеў:
Мацуй, комсамолец,
Наш плян баявы!
Уздыхайся,
будоўля
Савецкай зямлі!

Разгарнуць соцсаборніцтва ў друку ЗЬЕЗД ПРЫНЯЎ ВЫКЛІК УКРАЇНЫ

Пастанова другога ўсебеларускага зьезду рабселькараў

Партыйна-саветскі рух і рабселькараўскі рух, пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, дасягнулі за апошні перыяд вялізных посьпехаў. Аб гэтым яскрава гавораць бурны рост тыражоў газет, організацыя новых тысяч рабселькараў, фабрычна-заводскіх і колгасных газет, значнае ўзвышэньне ролі і месца друку і рабселькараў у разгарну-

Завод „Бальшэвік“ рэдактар шматтыражкаў тав. Мінкіна.

тым сацыялістычным наступу, ў барацьбе за генэральную лінію партыі, на два франты, у барацьбе за ажыццяўленьне гаспадарча-політычных задач, за выкананьне пачынаюцца ў чатыры гады.

Далейшае паленнасьце якасьці газет, укараненьне ў штодзённую практыку новых форм і метадаў операцыйна-масавай работы, перабудова рабселькараўскага руху і кіраўніцтва ім на аснове пастановы ЦК УсеБП(б) яўляецца першачарговай задачай.

Сацыялістычнае саборніцтва, як камуністычны метад будаўніцтва сацыялізму, на аснове „максымальнай актыўнасьці мас“ (Сталін) павінна служыць асноўным мэтам у справе дадзенага ўзмацненьня і паліпшэньня работы газет, у справе яшчэ большага ўдому рабселькараўскага руху.

Вось чаму 2-гі ўсебеларускі зьезд рабселькараў з вялікім задавальненьнем прымае выклік на саборніцтва друку і рабселькараў УССР з друкам і рабселькарамі БССР на лепшае ажыццяўленьне пастановы ЦК УсеБП(б) аб перабудове рабселькараўскага руху і кіраўніцтва ім.

Асноўнымі паказальнікамі пры заключэньні соцдагавору павінна быць: барацьба газет і рабселькараў за выкананьне гаспадарча-політычных задач і перабудову рабселькараўскага руху на аснове поўнай рэалізацыі пастановы ЦК Усе-

БП(б) ад 16 красавіка 1931 г., пастановы ўсесаюзнай нарады пры „Правде“ па пытаньнях рабселькараўскага руху і 2-га ўсебеларускага зьезду рабселькараў.

Кожная цэнтральная і раённая газета БССР, выходзячы з гэтай ўстаноўкі, павінна ўзяць на сябе канкрэтныя абавязкі і заключыць соцдагавор на індывідуальнае саборніцтва з адпаведнай цэнтральнай або раёнай газетай УССР.

Конкрэтныя абавязкі шматтыражкаў і насьценгазет: уключэньне ў соцдагавор адпаведных раённых газет.

Праекты дагавору на саборніцтва раённых газет з уключэньнем абавязкаў, узятых шматтыражкаў і рабселькарамі, павінны быць распрацаваны не пазьней 15 жніўня да 1 верасьня г. г. і заключаны з адпаведнымі газетамі УССР.

Складанай часткай саборніцтва паміж друкарамі і рабселькарамі БССР, друкам і рабселькарамі УССР, зьдзяляецца сацыялістычны абмен лепшым вопытам операцыйна-масавай работы газет і рабселькараў, якія саборнічаюць, у выглядзе ўзаемнага зьмяшчэньня абмерных старонак вопыту, організацыі жывога абмену праз ўзаемную пасылку прадстаўнікоў газет, рабселькараў і г. д.

Надрыхтоўка работа па заключэньні соцдагавору павінна праводзіцца як масава-політычная кампанія, шчыльна звязаная з праграмай пастановы 2-га ўсебеларускага зьезду рабселькараў. Гонарам кожнай раёнай газеты, кожнай шматтыражкі і насьценгазеты павінна быць уключэньне ў індывідуальнае саборніцтва.

Распрацоўка і падрыхтоўка агульнага соцдагавору ад імя друку і рабселькараў БССР, зьезд даручае ЦК УсеБП(б) — „Звязьдзе“ і газэце „Рабселькор“.

Арбітрам на выкананьне соцдагавору паміж рэспублікамі, зьезд абірае ЦО — „Правду“ і ўсёсьвязную кіруючую часопіс „Рабкрэсткор“.

— Плян Гувэра — „Сонца над Нямеччынай“ — „Сонца за захадом“!

Такімі „сантымэнтальнымі“ фразамі сустраў Плян Гувэра капіталістычны друк Нямеччыны. Фашысцкія, лібэральныя газеты, сацыял-фашысцкая прэса ў першую чаргу, імкнуліся перавярнуць адзін другога перад тварам амерыканскага імперыялізму. Толькі камуністычны друк з першага дня паставіў кропку над імі, раскляўшы сутнасьць новага наступу амерыканскага фінансаванага капіталу, новыя мэты паліпшэньня працоўных мас Нямеччыны.

Крызіс капіталістычнай гаспадаркі Нямеччыны коціцца, як лавіна, зьмятаючы ўсё, што падаецца яму на шляху. Нямеччына — адна з самых слабых звянаў капіталістычнага свету, ад сусветнага крызісу першым больш чым іншыя капіталістычныя краіны. У нямечкай народнай гаспадарцы наглыдаецца сапраўдны развал. У дзяржаўным бюджэце ўсё больш пашыраецца дыра — дэфіцыт. Прыватныя фірмы банкрутуюць. Расьце беспрацоўе, жабрацтва, голад — расьце і рэвалюцыйны настрой працоўных мас.

Вось як адзін буржуазны журналіст апісвае настрой мас у індустрыяльных раёнах Нямеччыны (Вельдбюль): „У чэрвень гэтага году я наведаў індустрыяльны раён Паўднёвай Нямеччыны, Рэйнскае правінцыю і Вэстфалію. Тое, што я там убачу, я раней ня лічыў наогум магчымым. Я ведаў, што рабочая кляса Нямеччыны, за выключэньнем прывілеяваных груп, мае магчымасьці рэпродукаваць сваю рабочую сілу. Я ведаў, што дробная буржуазныя пласты насельніцтва знаходзяцца ў бязьвязным становішчы. Але я быў узыўзены, што масы паслушны, ня глядзячы на агітацыю некаторых груп. Але я сустраў такі баявы настрой, які я ня лічыў магчымым“. Факт —

я існуе ніякай бязьвязнасьці перад паліцыяй!

Мне адчынена заявілі пролетары:

ПЛАН ГУВЭРА НЯСЕ ПАГЛЫБЛЕНЬНЕ СУПЯРЭЧНАСЬЦЫ Компартыя мобілізуе масы ў рэвалюцыйным змаганьні

Крах „Данатбанку“ выклікаў новыя банкруцтвы

БЭРЛІН. 14. У выніку краху Данатбанку, выкінутага на вуліцу 7300 служачых. Крах Данатбанку прывёў да банкруцтва і моцна пахіснуўцелі рад звязаных з ім банкаў і банкавых фірм.

Ангельскія рабочыя падтрымліваюць барацьбу нямецкага пролетарыату

ЛЭЙПЦЫГ. 16. Політбюро ангельскай кампартыі звярнулася ад імя ангельскіх рабочых з прывітаньнем да нямецкіх пролетарскіх мас і іх правадыра — Нямечкай кампартыі. „Ангельскія рабочыя — гавораць да ўлісту, усім сэрцам успрымаюць вашу барацьбу, як сваю ўласную барацьбу“ — „Яны з жывым інтарэсам сачаць за ростам рэвалюцыйнага крызісу Нямеччыны і бяруць на сябе абавязак змагацца рука аб руку з вамі“.

У лісьце ўказваецца, што крызіс капіталізму стаіць у яркім кантрасты з ростам сацыялістычнага будаўніцтва ў Савецкім Саюзе. Політбюро працягвае: „на нашай думцы, лепшай дапамогай нямецкім масам, у гэтыя гістарычныя дні крызісу, будзе ўзмацненьне нашай барацьбы супраць уласнай клясы капіталістычна і лейбарыстаў ураду“.

Указваючы на стачкі, адбываючыся зараз у Англіі, політбюро піша: „камуністычныя тлумачэньні рабочым, што кожная стачка дамагае аслабленьня імперыялістычнай „рабочай ўрады“ і таму аказвае неаспадную дапамогу нямецкім рабочым, якія вядуць барацьбу ня толькі з нямецкімі капіталістамі, але таксама і з другімі імперыялістычнымі дзяржавамі. Нямечкай таварышчы, мы разам з вамі выйдзем на вуліцы і будзем дэманстраваць гатоўнасьць падтрымкі нямецкай рэвалюцыі. Няхай жыве Савецкая Нямеччына. Няхай жыве адзінства нямецкіх і ангельскіх рабочых!“

Плян Гувэра „Ратаваньня Нямеччыны“, ня толькі не зьдзяйсняецца, але наадварот нясе абстрактнае супярэчнасьці капіталізму. Аб гэтым зусей яскрава сьведчаць апошнія падзеі. Крызіс абстрактнага з магутнай сілай, ўзмацняецца наступленьне фашызму на рабочую клясу пад кіраўніцтвам кампартыі Пролетарыят організація контрастнае. Нарастаюць прападальскія рэвалюцыйнага крызісу.

Дзяржаўныя камісары на „ратаваньне“

БЭРЛІН. 16. Як паведамляе „Фосішэ дэйтунг“, нямецкі ўрад абгаварвае пытаньне аб ўстанаўленьні дзяржаўнага кантролю над усімі буйнымі банкаўскімі ўстановамі і аб прызначэньні для іх камісараў.

Расьце опозыцыя да ўраду

БЭРЛІН. 16. Дзелавыя кругі, у асаблівасьці прадстаўнікі гандлю і прамысловасьці вельмі незадаволены ўрадавымі мерапрыэмамі. Гэтыя колы стаяць на тым пункце погляду, што падвышэньне вучотнага процанту і процанту па залогахм операцыям адзначае далейшае скарачэньне аб’ёму крэдытаў і вылі-

зарнае ўдаражэньне сабекошту вынікам чаго будзе далейшае бурнае скарачэньне вытворчасьці.

Забарона „Арбайтэр штыме“

БЭРЛІН. 16. У Дрэздэне на 4 тыдні забаронена мясцовая камуністычная газета „Арбайтэр штыме“.

Берлінскія піянеры на дэманстрацыі

25 га ліпеня пленум ЦК МОПР БССР

На 25-27 ліпеня сёлкаса ЦК МОПР у нашых раёнах пленум ЦК МОПР БССР. На парадку дня пленуму стаяць пытаньні:

Справаздача прэзыдыуму ЦК МОПР БССР за 6 месяцаў і ў разьвязе выкананьня пастановы ЦК Усебеларускага зьезду МОПР. Вынікі выкананьня фінансавых за 1-е паўгодзьдзе і чарговыя задачы МОПР (гаспадарча-політычная кампанія на асення-зімовы перыяд).

Усе гэтыя пытаньні надыходзячага пленуму ЦК МОПР павінны зьяўляцца прадметам усьей правадзімай работы Беларускай організацыі МОПР у ўрадава-данамогі барацьбе з рэвалюцыяй.

На пленум выклікаюцца ўсе старшыні Райкомаў МОПР БССР і скартары РК МОПР буйнейшых прамысловых раёнаў.

Плян Гувэра — „Сонца над Нямеччынай“ — „Сонца за захадом“

Доўгія гады на ўсходзе, сьмалі ў турмах, на нічога не давалі есьці. Беопрацоўе ці сьмерць — гэта адно і тое ж!

Гэтыя пролетары ня перад чым не затрымліваюцца, іх немагчыма затрымаць. Яны прасякнуты такой ненавісьцю да існуючага парадку, што жадаюць толкі аднаго — каб заўтра распалася гэта разьдэнае чэрвямі грамадства! Я не праўдліва чую — гэта так!

У многіх гарадох я бачу і чуу, як разьвіваецца другая нямецкая рэвалюцыя, і гэта я ведаю, што ня можа быць і гутаркі аб Нямеччыне-Мусоліні.

Будучая Нямеччына — гэта пролетарская Нямеччына!

Бо ці зможце вы ня кіраваць мір? І галоўнае? Гэтага вы ня зможаце!

Вы павінны будзеце адступіць!

Так пісаў буржуазны журналіст, жадаючы зрабіць паслугу сваёй клясе, паказаць ёй з якога боку яму пагражае небясьпека. Але капіталісты Нямеччыны не настолькі сьляпыя, каб амім гэтага ня бачыць. Гэта яны бачаць. Але прапанова, протэст, які ўказвае ім іхны служка, для іх ня годны.

Капіталізм добраахвотна ня здасць сваіх пазыцыяў!

Падрыхтоўка народнай (у сапраўдным сэнсе слова) рэвалюцыі, — гэта галоўная задача кампартыі, як кіруючага авангарду рабочае клясы. І гэта свайго ворага буржуазія палюбае Фашысцкія пралетарыяты адчыненыя зьяўляюцца, што ім няма чаго баяцца рэфармісцкіх профсаюзаў, няма чаго баяцца сацыял-фашыстаў. Яны робяць свае вынікі, і паліцыя сацыял-фашызму за яго паслугі звонкай монэтэй.

Конгрэс сацыял-фашыстаў у Лейпцыгу паказаў, што палітыка падтрымкі ўраду Брунінга дэталізавана, як асноўная лін’я палітыкі сацыял-фашыстаў“ (з рэзолюцыі ЦК КПГ аб зьездзе сацыял-фашыстаў у Лейпцыгу).

У сувязі з гэтым, і асабліва ў сувязі з адчыненай падтрымкай апошніх надзвычайных законаў ураду Брунінга, расьце опозыцыйны настрой сярод прыхільнікаў сацыял-фашызму. „Паслабленьне сацыял-дэмакратычнага ўплыву скажэцца ня толькі ў паслабленьні ўплыву на масы, але і ў развал партыі. Расьце праліскамі масавых пераходаў членаў сацыял-дэмакратычнай партыі да камуністычных, прадпасылкі разьвіцця рэвалюцыйнай рабочай опозыцыі ў с.д. партыі ва ўсёй Нямеччыне“. Таксама для прыхільнікаў „левых“ сацыял-фашыстаў стаіць альтэрнатыва: ці поўная капіталістычная перад бонзай з цэнтральнага камітэту с.д. партыі... ці разрыў з гэтай партыяй“ (з рэзолюцыі ЦК КПГ).

Гэта ацэнка ўзята з жыцця. Штодзённая камуністычная прэса ў усёй Нямеччыне адзначае факты пераходаў рабочых з лягеру сацыял-фашызму да камуністычных. Пры гэтым трэба адзначыць, што гутарка ідзе аб масавых пераходах. У Берліне, у Пфальцу, у Саксоніі — няма такога мейсца ў Нямеччыне, дзе ня можна было б адзначыць агульнае тэндэнцыю разьвіцця сацыял-дэмакратычнай партыі, і асабліва „сацыялістычнай рабочай моладзі“.

На сходах с.д. партыі члены і трабуюць абгаварваць палітыку партыі, не лаючы магчымасьці гаварыць бонзам, высюваючы патрабаваньні масавай палітычнай забастоўкі супраць галоўнага курсу ўраду Брунінга. Аб’яшчкі бонз, іх клятвы ўпіраюцца ў цвёрдую явярочную масу. Кожнае новае зьдзяйсненьне сацыял-фашысцкіх лідэраў, гоніць рабочых да камуністычных.

Гэты прыток у кампартыю наглыдаецца і сярод беспартыйных, і што асабліва важна сярод жаданчын. На жаноным кангрэсе ў Лейпцыгу, з прыкладна 100 беспартыйных жанчын, 34 уступілі ў кампартыю. У раёне Лейпцыгу, у адзін дзень (варовачная

кампанія 28 чэрвеня), больш 300 жанчын уступілі ў кампартыю. Такія лічбы паказваюць, наколькі вырастае дзяржаўнае мас да іх правадыра — да кампартыі!

Пагэту і ўзмацняецца тэрор на кампартыю. Сацыял-фашысцкі паліцэй-прэзыдэнт выкарыстаў провокацыю паліцыі ў Берліне, пры якой адзін паліцэйскі (сацыял-фашыст) быў забіты, каб забараніць спартакіаду! За тое, што „Ротэ Фанэ“ адчынена заявіла, што паліцэй-прэзыдэнт высылі паліцэйскіх без уніформ, як провокатараў у рабочыя раёны, і прывяла як адказ гутарку аднаго такога прэзакатара перад судом, —

„Ротэ Фанэ забаронена на 2 тыдні“!

І гэта якраз перад самым 15 ліпеня, перад агульнанямечкім днём беспрацоўя, перад днём, калі партыя і рэвалюцыяныя выйдзе беспрацоўныя масы на вуліцы дэманстраваць супраць голаду!

Вось лічбы, якія паказваюць рост тэрору. „МОПР“ абараняў перад судом рабочых і іх патрыятыкаў —

У першай палове 1928 г. — у 528 процісах

У першай палове 1929 г. — у 890 процісах

У першай палове 1930 г. — у 2388 процісах

У першай палове 1931 г. — у 4530 процісах!

На голад і жабрацтва рабочыя адказваюць ўзмацненьнем рэвалюцыйнае барацьбы!

На ўзмацненьне рэвалюцыйнай барацьбы пролетарыату фашысцкая Нямеччына адзначае ўзмацненьнем тэрору!

На ўзмацненьне тэрору — рабочыя адказваюць ўзмацненьнем барацьбы, сацыялізацыя абароназдольнасьці!

Таму капіталісты Нямеччыны павінны час ад часу м’ялаць свае вялікія шчочкі старой прастытуткі і імкнуцца гэтым узбуджаць надзею ў галадаючых масах Нямеччыны. Надзею яны хочуць узяць рабочую клясу Нямеччыны, — і мобілізуюць усіх сваіх пісак, ад фашыстаў да сацыял-фашыстаў, іх хвельбанага гімну „усеагушаму сонцу з захадом“ — „Плян Гувэра“

Алкасны рэдактар МІХ. ПЛАТАУ.